

sora ezzel még korántsincs lezárva. Törvényjavaslat készül a nők, gyermekek és fiatalok munkások védelméről, a vasárnap munkaszünet újabb szabályozásáról és ipari és kereskedelmi választott bíróságok alakításáról. Ezek a tervezetek már a végző szövegezés stádiumában vannak.

Foglalkozik a miniszter még két fontos szociális reformtörvénnyel. Az egyik az ipari mérgezések meggátolásáról intézkedik. A másik az ipari segédek, tanulók és gyári munkások munkaviszonyát kívánja szabályozni és kiterjed a kollektív szerződésekre és a sztrájkokra és kizárásokra.

A munkásbiztosítás terén elsősorban a munkások betegség és balesetbiztosításáról szóló 1907-iki törvényt kell sürgősen módosítani, hogy a létező bajok és visszások megszűnjenek. Ám a kereskedelmi miniszter sokkal messzebb akar menni a szociális reformok terén. Már megindította a munkálatokat az ipari és kereskedelmi tisztviselők kötelező nyugdíjbiztosításáról és programba vette a munkások aggság és rokkantság ellen való biztosítását is.

Kétségtelen, hogy ennek a programnak végrehajtásához idő kell. De az alkotások utban vannak s az ország gazdasági osztályainak értelmisége a maga följúhódó érdeklődésével, eleven mozgalmával fogja segíteni a miniszter reform-munkálatait.

Lukács László Bécsben. Budapesti tudósítónk telefonálja, hogy Lukács miniszterelnök a vasárnapi napon Bécsbe utazik és megjelenik öfelsége előtt. Ennek a kihallgatásnak különös jelentősége nincs, inkább az az összefüggésben, hogy ekkor teszik le az esküt a kitüntetett magyar államférfiak, köztük a Ház két alelnöke is.

A közigazgatási-szezón kezdetén.

— A szeptemberi közgyűlés előtt. —

(Saját tudósítónktól.) A szeptemberi közgyűléssel kezdődik meg az igazi közigazgatási szezón, amelynek folyamán a nagy és fontos városi érdekeket szolgáló ügyek elintézésre kerülnek. Juliusban és augusztusban nem volt közgyűlés; úgy a városatyák, mint a tisztviselők kipihenték magukat és így annál nagyobb erővel kezdhetnek most a munkához, amikor a város fejlődésére erősen kiható kérdések várnak megoldásra.

Hétfőn délután négy órakor kezdődik a szeptemberi közgyűlés, amely valószínűleg több napig el fog tartani. A közgyűlés tárgysorozata a nagyszabású alkotások és városrendezési ügyeken kívül, indítványok, interpellációk és segélyezések képezik. A város tanácsa tegnap és ma ülést tartott, amelyen előkészítette a közgyűlés elé kerülő ügyeket.

A KÖTELEZŐ VIZÓRA.

Egyik legfontosabb tárgya lesz a szeptemberi közgyűlésnek a kötelező vizóra fölállítás. Nyáron át ugyanis általános a panasz a vízhiány miatt. Mihelyt a meleg megkezdődik, az emeleten lakó fogyasztók nem képesek vizet kapni. Ennek oka, a mérnökségnek a véleménye szerint, a vízpazarlás volt. Más módot ennek megszüntetésére nem lehetett találni, mint a vizórák beállításának kötelező kimondását. Legutóbb a műszaki bizottság foglalkozott ezzel az ügyvel, de már előzőleg is hangos vita tárgyát képezte, hogy minden házba egy vizórát állítsanak-e, vagy pedig minden lakásba külön egyet.

A műszaki bizottság arra az álláspont-ra helyezkedett, hogy teljes garanciát nyújt a vízpazarlás megszüntetésére az is, ha minden házban egy vizórát állítanak föl. Az elfogyasztott víz mennyiségére azután a házi-

gazda köteles az évi vízdíjat a városnak fizetni, miután a lakosoktól beszedte. Így nagyon egyszerűen elejét lehet venni a vízpazarlásnak, mert a házigazda ügyelhet föl arra, hogy fölöslegesen vizet senki se fogyasztson.

A műszaki bizottság javaslata városszer- te nagy elégedetlenséget keltett különösen a lakosság körében. A tanács is hasonló javaslattal terjeszti az ügyet a közgyűlés elé, amely valószínűleg nem fogja ilyen formában a javaslatot elfogadni. Mert ha eképen akarják biztosítani a vízpazarlás megakadályozását, akkor ennek csak is a lakó adja meg az árát. A háziur ugyanis annyi vízdíjat számíthat föl, amennyi neki jól esik. Természetesen többet nem számíthat föl, mint amennyit a háznak egész évi vízfogyasztása kitesz, de ha történetesen ugyanabban a házban lakik a háziur sógora, fia, unokaöccse s még egy két közeli rokona különböző lakásokban, akkor ezeknek is a vízfogyasztását valószínűleg az a lakó fogja megfizetni, aki nincs rokonságban a háziurral. Épen ezért nagyon megfontolandó a vizórákról hozandó közgyűlési határozat.

A mérnökség azzal indokolja álláspontját, hogy ilyesmi nem eshetik meg, mert a háziurak kötelesek lesznek egy összegért kiadni a lakást, amelyben már a vízdíj is befoglaltatik.

AZ ESZMÉNYI NIVÓ.

A GÁZGYÁR MEGVILÁGÍTÁSA.

Az eszményi nivó végleges rendezése is a szeptemberi közgyűlést foglalkoztatja. Mint mai lapunkban már megírtuk, Farkos Árpád városi osztálymérnök erre vonatkozó javaslatát pártolólager terjeszti a tanács a közgyűlés elé. Az eszményi nivó óriási pénz megtakarítást jelent a városnak, de a háztulajdonosoknak is előnyére szolgál. Mig a régi szabályzat szerint 8.12 méterre töltötték fel az utcákat és ennek folytán a földszintes házak teljesen elvesztették értéküket, az emeletes házakból pedig földszintes házak lettek, az új szabályrendelet szerint 1 méter és 17 centiméterrel alacsonyabb lesz a nivó. Ez által a város semmiképp sem lesz jobban

— És ez bizonyos? kérdezte lord Carvagh.

— Itt a váltó — felelte az elnök és a rettenetes papír kézről-kézre vándorolt.

— Kit nem tagadja? — szólt Davey gróf.

— Nem — felelte lord Patrick.

Csönd támadt, mert mindenki elgondolkodott. És ez a csönd halálosan dermedt volt. Egy ember becsülete megszűnt. Talán vele az élete is.

Lord Patrick fölállt és így szólt.

— Talán kihirdethetem az ítéletet?

Ebben a pillanatban kicsapódott az ajtó és belépett egy nő. Nagy, izgatott lépésekkel egyenesen az elnök felé ment.

— Ki ez az asszony? — kiáltott lord Patrick — ki engedte be? . . . John! John!

Az inas rémült arccal jelent meg az ajtóban. Az elnök intett neki, hogy zárja be az ajtót.

— Mivel szolgálhatok, asszonyom? — kérdezte Lord Patrick udvariasan. — Tessék helyet foglalni.

Az asszony sűrűn le volt fátyolozva. Ott állt az elnökkel szemben és meg nem mozdult. A töretlen csöndben hallani lehetett, hogy el-elifuló lélekzetét keresi.

— Csillapodjék, asszonyom! — mondja meg, hogy miért jött ide? — szólt hozzá nyugodtan az elnök.

A lady hátravetette szürke uti fátyolát és az elnökre szegezte a tekintetét. Lord Patrick megingott, elsápadt és leült. A lady körüljárta a szemét és ahogy ránézett egy-egy emberre, csak tágrameredt szemet, nyitva felejtett száját látott. Mindenki ámulattal ismerte föl lady Patrick-et, az elnök feleségét.

— Mit keres itt? — kérdezte halkán a lord, amint visszanyerte a hidegvérét.

— Igazságot akarok — felelte a lady hangosan.

A lord kesernyően elrántotta a szája szélét:

— Még nem hoztunk határozatot. A tanácskozást nem lehet zavarni. Kérem, távozzék.

A lady ismét körülnézett.

— Hát nincs önök közt egy ember sem, aki ki merné kiáltani az igazságot?

Az emberek lesütötték a szemüket és nem feleltek semmit.

— Lord Carvagh — szólt az egyikhez az asszony. — Tegnap önnél voltam és megígérte, hogy meg fogja mondani az igazat.

A lordnak a szempillája sem rebkent.

— Davey gróf? — fordult tovább az asszony.

Davey a cipőjét nézte.

— Foljambe márki?

A márki kinézett az ablakon.

— Hát ha senki sem mondja meg — riadt föl az asszony — megmondom én.

Erősen a férje szeme közé nézett:

— A váltót én hamisítottam. Én irtam rá Taylour nevét.

Az elnök, mint egy mumia ült a helyéhez láncolva. A szeme kifejezéstelen, üres tekintetű volt.

A lady kiméletlenül folytatta:

— Most már mindegy. Végre kimondhatom az igazságot! A váltót én hamisítottam, mert . . . kellett . . . titkolnom kellett . . . előttem!

Lord Patricknak a füle lázasan csengett. Rettenetes fölindulását csak az ajkának piciny kis rángása árulta el. Szerette volna elnémitani, elsülyeszteni a feleségét, de érezte, hogy az asszony örjögésével szemben teljesen tehetetlen. Nem tudta, hogy mit fog még mondani a felesége, de jobban félt tőle, mint a haláltól. És dermedten nézett előbe.

— De én megfizettem Taylournak a

pénzt. Tanum rá Carvagh, aki kölcsön adta. Nem igaz?

Carvagh összeharapta az ajkát és nem felelt. A lady ránézett, mint az ölyv a kis madárra és lecsapott rá:

— Mert Carvagh a szeretőm volt.

Az elnök kővé meredten nézett maga elé, mintha nem hallana semmit. A lady folytatta:

— Mikor aztán Carvagnak vissza kellett fizetnem a kölcsönt, Daveyhez fordultam és Davey megfizette. Nem igaz?

Davey belesüppedt a karosszékekbe és csak a kopasz homloka látszott. Az asszony vércsevijoggással csapott le rá:

— Mert Davey is a szeretőm volt.

Az elnök válla észre nem vehetően meg-rándult.

— És amikor Devay is visszakövetelte a pénzét — sóhajtott a lady — akkor Foljambe segített ki, mert Foljambe is a szeretőm lett . . . Most mindnyájan szépen ültök itt. Egyikőtök sem meri megmondani a teljes igazságot, mert mind ludasok vagytok. Pedig elnök ur, a teljes igazság csak most következik.

Lord Patrick feje mélyen a mellére könyült alá, mint egy halott emberé. A felesége folytatta:

— És ennyi lelki hurca, megalázás után Taylour még mindig a hamis váltóval fenyegetett, mert ki akarta csikarni a szerelmemet. De én nem adtam oda neki, mert nem az vagyok, ami voltam. Szerelmes vagyok. És ti jól tudjátok mind, hogy kit szeretek. Taylour is tudja. És épp ezért fenyegetett meg a váltóval, hogy börtönbe juttat engem, ha nem hallgatom meg . . . És erre Kit magára vállalta az én bűnöm, mert szeret engem. Értitek? Szeret!